

C-569/07. sz. ügy

HSBC Holdings plc

és

Vidacos Nominees Ltd

kontra

The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(a Special Commissioners of Income Tax, London [Egyesült Királyság] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Közvetett adók – Tőkefelhalmozás – 1,5%-os illeték kivetése az elszámolóház (clearance service) keretében történő részvényátruházásra vagy kibocsátásra”

Az ítélet összefoglalása

Adórendeletek – Jogszabályok harmonizálása – Tőkefelhalmozást terhelő közvetett adók

(69/335 tanácsi irányelv, 11. cikk, a) pont)

A 85/303 irányelvvel módosított, a tőkeemelést [helyesen: tőkefelhalmozást] terhelő közvetett adókról szóló 69/335 tanácsi irányelv 11. cikkének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes illeték kivetése az elszámolóház keretében történő részvénykibocsátásra.

Annak engedélyezése ugyanis, hogy az újonnan kibocsátott értékpapírok első megszerzésére adót vagy illetéket vessenek ki, valójában azt eredményezné, hogy magát az értékpapír kibocsátását adóztatnák meg, mivel ez a tőkefelhalmozás szempontjából ugyanazon átfogó ügylet szerves részét képezi.

Ezen első megszerzést nem lehet a 69/335 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett „átruházásnak” tekinteni, mivel ez megfosztaná hatékony érvényesülésétől a hivatkozott irányelv 11. cikkének a) pontját, és kétségesse tenné azt az egyértelmű megkülönböztetést, amelyet e két cikk tesz a „kibocsátás” és az „átruházás” fogalma között. Ez az értelmezés ugyanis azzal a következménnyel járna, hogy még azt a kibocsátási műveletet is adó vagy illeték sújtaná, amelyet – mivel szükségszerűen újonnan kibocsátott értékpapírok megszerzésével jár – semmiféle, a tőkeilletéktől eltérő adó vagy illeték nem sújthatna a 11. cikk a) pontja értelmében. Ezért az első megszerzést terhelő adó nem tartozhat a 12. cikk (1) bekezdésének a) pontjában megállapított kivétel hatálya alá. Továbbá a szóban forgó illetéket nem lehet olyanak minősíteni, mint amelyet valójában a jövőbeli átruházásokra kell alkalmazni, mivel ezen illetéknek sem az alapja, sem pedig alanya nem határozható meg az ennek következtében csak feltételezett átruházásokhoz viszonyítva.

Következésképpen, amennyiben a szóban forgó illetéket olyan új értékpapírokra vetik ki, amelyeket tőkeemelést követően állítanak elő, ezen illeték a hivatkozott irányelv 11. cikkének a) pontja értelmében vett adóztatásnak minősül, amelyet e rendelkezés tilt.

(vö. 32., 34–38. pont és a rendelkezés rész)

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2009. október 1-je(*)

„Közvetett adók – Tőkefelhalmozás – 1,5%-os illeték kivetése az elszámolóház (clearance service) keretében történő részvényátruházásra vagy kibocsátásra”

A C-569/07. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Special Commissioners of Income Tax, London (Egyesült Királyság) a Bírósághoz 2007. december 24-én érkezett, 2007. december 19-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **HSBC Holdings plc**,

a **Vidacos Nominees Ltd**

és

a **The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, J.-C. Bonichot, K. Schiemann, J. Makarczyk (előadó) és L. Bay Larsen bírák,

előtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: K. Sztrancsó-awiczek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2009. január 15-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a HSBC Holdings plc képviselőjében R. Norton solicitor, valamint I. Glick QC és D. Jowell barrister,
- az Egyesült Királyság Kormánya képviselőjében M. Hall, I. Rao és R. Thomas, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Községek Bizottsága képviselőjében R. Lyal és M. Afonso, meghatalmazotti minőségben,

a f?tanácsnok indítványának a 2009. március 18-i tárgyaláson történt meghallgatását követ?en, meghozta a következ?

Ítéletet

1 Az el?zetes döntéshozatal iránti kérelem az 1985 június 10-i 85/303/EGK tanácsi irányelvvel (HL L 156., 23. o.; magyar nyelv? különkiadás 9. fejezet 1. kötet 122. o.) módosított, a t?keemelés [helyesen: t?kefelhalmozást] terhel? közvetett adókról szóló, 1969. július 17-i 69/335/EGK tanácsi irányelv (HL L 249., 25. o.; magyar nyelv? különkiadás 9. fejezet 1. kötet 11. o.; a továbbiakban: irányelv) 10. és 11. cikkének értelmezésére, az EK 43. cikk, az EK 49. cikk vagy az EK 56. cikk, vagy a közösségi jogi bármely egyéb rendelkezésének értelmezésére vonatkozik

2 A kérdést a HSBC Holdings plc (a továbbiakban HSBC), a Vidacos Nominees Ltd és a Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs (brit adóhatóságok) között egy „stamp duty reserve tax” [bélyegilletéktartalék?adó] (a továbbiakban: SDRT) elnevezés? adónak az 1986. évi költségvetési törvény (Finance Act 1986, a továbbiakban: FA 1986”) 96. cikke értelmében történt kivetése tárgyában folyamatban lév? eljárásban terjesztették el?.

Jogi háttér

A közösségi jog

3 Az irányelv els? és hatodik preambulumbekkezdése értelmében:

„mivel a Szerz?dés célja egy olyan gazdasági unió létrehozása, amely jellemz?-i hasonlóak egy hazai piachoz, és mivel e cél elérésének egyik lényeges feltétele a t?ke szabad mozgásának el?mozdítása;

[...]

mivel a hazai piac jellegzetességeivel rendelke? közös piac fogalmában benne van, hogy a közös piac területén a társaságok t?kéjének növekedését csak egyszer lehet adóval megterhelni, és ezen adó mértékének az egyes tagállamokban egyenl?nek kell lennie, hogy ne gátolja a t?ke szabad mozgását”

4 Az irányelv 4. cikke felsorolja azokat az ügyleteket, amelyek a t?keilleték alá tartozhatnak, a felsorolásban szerepel többek között a t?ketársaság alapítása és a t?ketársaság jegyzett t?kéjének emelése bármilyen jelleg? vagyoni hozzájárulással.

5 Az irányelv 10. cikke megtiltja a t?keilletékt?l eltér?, bármely más adó kivetését az annak 4. cikkében említett ügyletek tekintetében.

6 Az irányelv 11. cikke értelmében:

„A tagállamok semmilyen adót nem vetnek ki, amely [helyesen: A tagállamok semmilyen formában nem vetnek ki adót a(z)]

a) értékt?zsdei megjelenéssel, kibocsátással, jegyzésre engedélyezéssel függ össze, s amely a piacon elérhet?vé vagy forgalomképesé teszi a részvényeket és más hasonló jelleg? értékpapírokat, vagy az ilyen értékpapírokat megtestesít? bizonyítványokat, függetlenül a kibocsátótól; [helyesen: a részvények, részesedések illetve más, hasonló jelleg? értékpapírok,

illetve ezen értékpapírokat megtestest? igazolások létrehozására, kibocsátására, t?zsdei bevezetésére, forgalomba hozatalára és az azokkal való kereskedelemre, függetlenül a kibocsátó személyét?l;]

b) hitel, beleértve az államkötvényeket, amelyet adósságlevelek vagy más forgalomképes értékpapírok kibocsátásával vesznek fel, függetlenül a kibocsátótól, vagy a kapcsolódó formai követelményekt?l; vagy amely értékt?zsdei megjelenéssel, kibocsátással, jegyzésre engedélyezéssel függ össze, amely m?veletek a piacon elérhet?vé vagy kereskedelemre alkalmassá teszik az ilyen adósságleveleket vagy más forgalomképes értékpapírokat.”

7 Ugyanezen irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a tagállamok által a 10. és a 11. cikk rendelkezéseit?l eltérve kivethet?k „illetékek értékpapírok átruházására, átalánydíjas formában vagy másként”; [helyesen: az értékpapírok átruházását terhel?, átalányösszegben vagy más módon meghatározott adók;]

8 Az irányelv 7. cikkének (1) bekezdése értelmében ezen államok minden olyan ügyletet mentesíthetnek a t?keilleték alól, amely 1984. július 1?jén mentes volt az illeték alól, illetve amely 0,50%-os vagy annál alacsonyabb mértékkel adózott. Azon egyéb ügyletek, amelyekre t?keilleték vethet? ki az irányelv értelmében, mentesíthet?k a t?keilleték alól, vagy azokra legfeljebb 1%-os mérték? egységes kulcsú illeték vethet? ki.

A nemzeti jog

9 A FA 1986 87. cikkének (1) bekezdése értelmében a pénzbeli vagy pénzben kifejezhet? ellenérték? részvény és egyéb illetékköteles értékpapír átruházása után az átruházás pénzbeli vagy pénzben kifejezhet? ellenértékének 0,5%-át kitev? SDRT fizetend?. Az SDRT-t nem kell megfizetni, amennyiben a részvények tulajdonának átruházása megfelel?en lebélyegzett értékpapír?átruházási ?r lap útján történik a FA 1986 92. cikkével összhangban.

10 A FA 1986 87. cikkének (1) bekezdése kizárólag az „illetékköteles értékpapírok” átruházására vonatkozik. Az „illetékköteles értékpapírokat” a 99. cikk az Egyesült Királyságban illetékességgel rendelke? társaságok által kibocsátott értékpapírként vagy az Egyesült Királyságban nyilvántartott, vagy az Egyesült Királyságban illetékességgel rendelke? társaságok által kibocsátott értékpapírokhoz „kapcsolódó” külföldi társaságok értékpapírjaiként határozza meg, az ilyen értékpapírokból ered? és azok feletti egyes jogokkal együtt. A FA 1986 86. cikkének (4) bekezdése el?írja, hogy az illetéket az ügyletkötés helyét?l és a felek lakóhelyét?l vagy székhelyét?l függetlenül kell kivetni.

11 A FA 1986 96. cikkének (1) és (2) bekezdése el?írja, hogy:

„(1) Az alábbi 97. és 97A. cikkekre [...] is figyelemmel, e cikk alapján SDRT?köteles:

a) az olyan személy (A), akinek tevékenysége kizárólag vagy többek között illetékköteles értékpapírok vételére vagy eladására vonatkozó elszámolóházi tevékenység folytatása, megállapodást kötött egyéb személlyel elszámolóházi tevékenység végzésére, és

b) a megállapodásnak megfelel?en illetékköteles értékpapírokat ruháznak át A?ra vagy bocsátanak ki A részére vagy olyan személynek, akinek tevékenysége kizárólag vagy többek között illetékköteles értékpapírok kezelése A részvényesi meghatalmazottjaként.

(2) [...] e cikk alkalmazásában az illeték az alábbiak 1,5%-át teszi ki:

a) kibocsátott értékpapírok esetében a kibocsátáskori érték;

b) értékpapír pénzbeli vagy pénzben kifejezhet? ellenérték fejében történ? átruházása esetében az ellenérték összege vagy értéke;

c) bármely más esetben az értékpapír értéke.”

12 Az elszámolóház fogalmát nem határozzák meg a jogszabályok. Amint az a belföldi jövedelemre kivetett bélyegilletékr?l szóló kézikönyvben található:

„14.10 Az elszámolóház f?szabályként értékpapírok letéti ?rzésére és az azokkal végrehajtott ügyletek számlán történ? elszámolására szolgáló rendszer. Az értékpapírok határozatlan ideig ?rizhet?k a rendszerben, a kedvezményezett tulajdonos személyében bekövetkezett változástól függetlenül, és vagy az elszámolóházat m?ködtet? társaság vagy annak részvényesi meghatalmazottjánál vannak letétben, így azokkal átruházási okiratok nélkül lehet kereskedni.

14.11 Az elszámolóházak széles körben elterjedtek az európai kontinens államaiban. A részvények gyakran bemutatóra szólóak, és ez a módszer fizikai biztonságot nyújt (mivel a bemutatóra szóló értékpapírokat trezorban tartják), miközben megkönnyíti a kereskedést és az elszámolást.

14.12 SDRT?mentes az elszámolóházban letétbe helyezett értékpapírok átruházása.”

13 Az eredeti illeték megfizetését követ?en a FA 1986 90. cikkének (5) bekezdése mentesíti az elszámolóház keretében történ? tulajdonátruházásokat a 87. cikkben el?írt általános illeték alól.

14 A FA 1986 97A. cikke el?írja, hogy az elszámolóházi tevékenységet végz? gazdasági szerepl? a közvetett adókért felel?s hatóság jóváhagyása mellett választhatja azt, hogy a cikk értelmében bélyegilletéket és SDRT?t kell kivetni. A FA 1986 97A. cikke szerinti választás a közvetett adókért felel?s hatóság jóváhagyásának az elszámolóházi tevékenységet végz? gazdasági szerepl?vel való közlése napján lép hatályba. E választás hatálya alatt bélyegilletéket és SDRT?t kell kivetni az elszámolóház azon ügyletei tekintetében, amelyekre e választás kiterjed (például a FA 1986 96. cikkének (1) bekezdése szerinti átruházás vagy kibocsátás esetében, mivel a FA 1986 96. cikke hiányában illetékköteles ügyletek lettek volna). Következésképpen azon elszámolóházak esetében, ahol ilyen választást tettek és azt jóvá is hagyták, az elszámolóházon belüli átruházásokra az általános, 0,5%-os mérték? illeték vetend? ki, és mentesek az illeték alól az elszámolóházba érke? vonatkozó részvények.

15 A FA 1986 97. cikkének (4) bekezdése a FA 1986 96. cikke alapján illetékmentessé nyilvánítja az elszámolóházban letétbe helyezett egyéb részvények ellenében történ? részvénykibocsátást, amennyiben a másik társaság a kibocsátó irányítása alatt áll, vagy az átruházásra irányuló ajánlat elfogadását követ?en kerül az irányítása alá. A FA 1986 97. cikkének (6) bekezdéséb?l következik, hogy az kizárólag akkor alkalmazható, ha az egyéb részvények maguk is illetékkötelesek.

Az alapeljárás és az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdés

16 Az el?zetes döntéshozatalra utaló végzésb?l kit?nik, hogy 2000. június 7?én a HSBC, az Egyesült Királyságban bejegyzett és adóillet?séggel rendelkező társaság nyilvános vételi ajánlatot tett a Crédit commercial de France (a továbbiakban: CCF) – Franciaországban bejegyzett és ott adóillet?séggel rendelkező részvénytársaság, amelynek részvényeit a párizsi t?zsdén jegyezték – részvényeinek összességére.

17 Az ajánlat a CCF részvényeinek készpénzben történ? megvásárlására vonatkozott, de tartalmazta a két társaság közötti részvéncsere lehet?ségét is, a HSBC tizenhárom részvényét a

CCF egy részvényéért cserébe. A célból, hogy ez utóbbi opciót a CCF franciaországi részvényesei számára vonzóvá tegye, a HSBC elérte, hogy jegyezzék a párizsi tőzsdén. E jegyzés következtében a HSBC-nek saját nevében számlát kellett nyitnia a société interprofessionnelle pour la compensation des valeurs mobilières-nél (Sicovam), azaz a francia elszámolási rendszerben, amely az alapügy tényállásának megvalósulásakor a párizsi tőzsdén jegyzett részvényekre vonatkozó monopóliummal rendelkezett. A HSBC részvényeinek a CCF részvényeiért cserébe történő megszerzésére három mód kínálkozott, úgymint:

- a párizsi tőzsdén jegyzett részvények elszámolási rendszerén, a Sicovamon keresztül;
- a CREST-en, a dematerializált részvények egyesült királysági elszámolási rendszerén keresztül és
- a HSBC részvénykönyvében megfelelő formában történő bejegyzéssel.

18 A HSBC elfogadta, hogy megfizeti a Sicovam közvetítésével átruházott részvényeket terhelő teljes SDRT-t. Ennek hiányában az ajánlat pénzügyileg kedvezőtlen lett volna, következésképpen kevésbé vonzó a számos francia részvényes számára.

19 A CCF részvényeinek ellenértékeként kibocsátott HSBC részvények a FA 1986 99. cikkének (3) bekezdése értelmében „illetékköteles értékpapírok.” Ezeknek egy elszámolóház javára történt kibocsátása esetében – amely elszámolóház az alapügyben a Vidacos Nominees Ltd, a Sicovam egyesült királysági megbízottja – a FA 1986 96. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében a fizetendő SDRT e részvények árának vagy értékének 1,5%-a volt. Ezzel szemben a két másik opció esetében sem bélyegilleték, sem SDRT nem terhelte a részvények kibocsátását. Ez csak a részvények további átruházása esetén volt fizetendő, mértéke pedig 0,5%.

20 Az elzáró döntéshozatalra utaló végzésből kitűnik, hogy a CCF részvényesei 255 607 131 részvényt kaptak a Sicovamon keresztül. E részvények közül a SICOVAM-tól kivettek körülbelül 105 milliót, tehát 41%-ot, és 2 héten belül értékesítették azokat a londoni tőzsdén. A CREST keretében e részvényekkel végrehajtott további ügyletek az általános 0,5%-os SDRT alá tartoztak.

21 Továbbá a HSBC, amelynek részvényei a párizsi tőzsdén továbbra is jegyezhetők, felajánlja részvényeseinek, hogy inkább részvény, és nem készpénz formájában juttat osztalékot. Ugyanakkor, mivel a HSBC mögöttes részvényeit a SICOVAM kezeli, az osztalék címen juttatott részvények is a SICOVAM-hoz kerültek, mivel ezeket e rendszer keretében ez utóbbi társaság nevére jegyezték be. E részvények után 1,5%-os mértékű SDRT-t került megfizetésre, és ezen SDRT-teher költségei a HSBC azon francia részvényeseire hárult, akik jutalékként kapott részvényeit a SICOVAM kezeli, aminek eredményeként a HSBC azon részvényesei, akik részvényeit a SICOVAM kezeli, a többi részvényeshez viszonyítva 1,5%-kal kevesebb részvényt kaptak.

22 A HSBC a Sicovam javára kibocsátott részvények után megfizetett 1,5%-os SDRT visszatérítése iránti kérelmet nyújtott be. Miután az adóhatóság elutasította ezt a kérelmet, a HSBC keresetet nyújtott be a Special Commissionershez.

23 Ilyen körülmények között a Special Commissioners felfüggesztette az eljárást, és elzáró döntéshozatal céljából az alábbi kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Vajon a[z] [...] irányelv 10. vagy 11. cikke, az EK 43., az EK 49. vagy az EK 56. cikke, illetve a közösségi jog bármely más rendelkezése tiltja-e, hogy valamely tagállam (a továbbiakban: az elbbitagállam) 1,5%-os illetéket vessen ki az elszámolóház keretében történő

részvényátruházásra vagy kibocsátásra, ha:

a) az előbbi tagállamban illetékességgel rendelkező társaság (a továbbiakban: A. társaság) ajánlatot tesz a valamely másik tagállamban (a továbbiakban: az utóbbi tagállam) illetékességgel rendelkező társaság (a továbbiakban: B. társaság) jegyzett és kereskedés tárgyát képező részvényeinek megszerzésére az A. társaságnak később az utóbbi tagállamban tőzsdére vitt részvényei ellenében;

b) a B. társaság részvényesei az A. társaság új részvényeit az alábbi formában kaphatják meg:

– nyomdai úton előállított részvény; vagy

– dematerializált részvény formájában, az előbbi tagállamban lévő elszámolási rendszeren keresztül; vagy

– dematerializált részvény formájában, az utóbbi tagállamban lévő elszámolóházon keresztül;

c) az előbbi tagállam jogszabályai röviden összefoglalva előírják:

– a nyomdai úton előállított részvények formájában (vagy az előbbi tagállamban a vonatkozó elszámolási rendszer keretében dematerializált részvények formájában) történő

részvénykibocsátás esetében a kibocsátás illetékmentes, a részvények minden egyes későbbi átruházását azonban az átruházás ellenértékének 0,5%-át kitevő mértékű illeték terheli, ellenben

– dematerializált részvények elszámolóházi tevékenységet folytató gazdasági szereplő részére való átruházása vagy kibocsátása esetében (kibocsátáskor) a kibocsátási ár 1,5%-át kitevő, (ellenérték fejében történő részvényátruházás esetében pedig) az ellenérték összegének 1,5%-át, (vagy minden más esetben) a részvények értékének 1,5%-át kitevő összegű illetéket kell fizetni, majd azt követően az elszámolóház keretében történő további részvényátruházás (vagy a részvényhez kapcsolódó jogok átruházása) illetékmentes;

– az elszámolóházi tevékenységet folytató gazdasági szereplő az illetékes adóhatóság jóváhagyása mellett választhat akként, hogy illetékmentes az elszámolóház részére történő részvényátruházás vagy kibocsátás, és az elszámolóház keretében történő egyes részvényátruházások után az ellenérték 0,5%-át kitevő illetéket kell felszámolni. Az illetékes adóhatóság e választás feltételeként megkövetelheti (és jelenleg meg is követeli), hogy az e lehetőséggel élni kívánó elszámolóházi tevékenységet folytató gazdasági szereplő – az adóhatóság által megfelelőnek tartott módon – megállapodásokat kössön és tartson fenn az illetéknek az elszámolóház keretében történő beszedésére, valamint az erre vonatkozó rendelkezéseknek való megfelelésre vagy e megfelelés biztosítására.

d) Az utóbbi tagállamban a tőzsdé vonatkozásában hatályban lévő jogszabályok megkövetelik, hogy az adott jogrendszerben kibocsátott valamennyi részvényt dematerializált formában és az utóbbi tagállamban illetékességgel rendelkező egységes elszámolási rendszerben kezeljék, amely rendszer kezelője nem élt a fent hivatkozott választási lehetőséggel.”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

24 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi, hogy az irányelv 10. és 11. cikkével, valamint az EK 43. cikkel, az EK 49. cikkel, illetve az EK 56. cikkel, vagy bármely egyéb közösségi jogi rendelkezéssel ellentétes-e az alapügyben szereplőhöz hasonló illeték kivetése elszámolóház keretében történő részvénykibocsátásra.

25 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az irányelv kimerítően harmonizálja azokat az

eseteket, amelyekben a tagállamok t?keilletéket vethetnek ki (ebben az értelemben lásd a C?178/05. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 2007. június 7?én hozott ítélet [EBHT 2007., I?4185. o.] 31. pontját).

26 Márpedig, amint a Bíróság már megállapította, ha valamely területen közösségi szint? harmonizáció történt, az e területen tett nemzeti intézkedéseket e harmonizációs intézkedés, nem pedig a Szerz?dés rendelkezései fényében kell vizsgálni (ebben az értelemben lásd a C?324/99. sz. DaimlerChrysler?ügyben 2001. december 13?án hozott ítélet [EBHT 2001., I?9897. o.] 32. pontját, valamint a C?257/06. sz., Roby Profumi ügyben 2008. január 24?én hozott ítélet [EBHT 2008., I?189. o.] 14. pontját).

27 Következésképpen az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdés megválaszolása során a Bíróság az irányelv értelmezésére szorítkozik.

28 Hangsúlyozni kell, hogy amint az preambulumból is következik, az irányelv arra irányul, hogy el?mozdítsa a t?ke szabad mozgását, amely elengedhetetlenül szükséges az olyan gazdasági unió létrehozásához, amelynek jellemz?i hasonlóak a bels? piachoz. Ami a t?ke rendelkezésre bocsátását terhel? adókat illeti, e cél elérése a tagállamokban eddig hatályban lévő közvetett adók eltörlését, és azok helyett a közös piacon egyetlen alkalommal kivetett, valamennyi tagállamban azonos mérték? illeték alkalmazását feltételezi.

29 E tekintetben az irányelv többek között azt írja el?, utolsó preambulumbekkezdésében, hogy el kell törölni a t?keilletékhez vagy az értékpapírra kivetett bélyegilletékhez hasonló jellemz?ekkel rendelke? közvetett adókat, mivel ezek fenntartása megghiúsíthatná az irányelv által követett célt. E közvetett adókat, amelyek kivetése tilos, az irányelv 10. és 11. cikke sorolja fel.

30 Az irányelv 12. cikke (1) bekezdésének rendelkezései kimerít?en sorolják fel a t?keilletékt?l eltér? díjakat és illetékeket, amelyek az irányelv 10. és 11. cikkét?l való eltérésként az utóbbi rendelkezésekben szerepl? ügyletek esetében terhelhetik a t?ketársaságokat (lásd a 36/86. sz. Dansk Sparinvest ügyben 1988. február 2?án hozott ítélet [EBHT 1988., 409. o.] 9. pontját). Az irányelv 12. cikke, többek között, (1) bekezdésének a) pontjában a következ?re vonatkozik: „illetékek értékpapírok átruházására, átalánydíjas formában vagy másként” [helyesen: az értékpapírok átruházását terhel?, átalányösszegben vagy más módon meghatározott adók].

31 Az alapügyben az SDRT?t keletkeztet? tény egy nyilvános vételi ajánlat alkalmával újonnan kibocsátott értékpapírok megszerzésére vonatkozó egyedi ügylet volt. E tekintetben, amint arra a f?tanácsnok is rámutat indítványának 23. pontjában, a HSBC?nek a CCF részvényeiért történ? cseréje céljából az elszámolóházba bevezetett részvényei új részvényeknek min?sülnek, ami t?keemelésnek felel meg.

32 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy annak engedélyezése, hogy az újonnan kibocsátott értékpapírok els? megszerzésére adót vagy illetéket vessenek ki, azt eredményezné, hogy magát az értékpapír kibocsátását adóztatnák meg, mivel ez a t?kefelhalmozás szempontjából ugyanazon átfogó ügylet szerves részét képezi. Az értékpapírok kibocsátása ugyanis önmagában nem elegend?, hanem csak attól a pillanattól van értelme, amikor valaki meg is szerzi az értékpapírokat (a C?415/02. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 2004. július 15?én hozott ítélet [EBHT 2004., I?7215. o.] 32. pontja).

33 A 69/335 irányelv 11. cikke a) pontjának hatékony érvényesülése ezért feltételezi, hogy e rendelkezés értelmében a „kibocsátás” magában foglalja az értékpapírok kibocsátásuk során történ? els? megszerzését is (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Belgium ügyben hozott ítélet 33. pontját).

34 E tekintetben az irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontjában szereplő „átruházás” fogalmát úgy értelmezni, amint azt az Egyesült Királyság Kormánya és az Európai Közöségek Bizottsága felvázolta, miszerint az 1,5%-os mértékű SDRT egy „idénybérlet” („season ticket”) formát magára öltő részvényátruházási illeték, megfosztaná hatékony érvényesülésétől ezen irányelv 11. cikkének a) pontját, és kétségessé tenné azt az egyértelmű megkülönböztetést, amelyet az irányelv 11. cikkének a) pontja és 12. cikke (1) bekezdésének a) pontja tesz a „kibocsátás” és az „átruházás” fogalma között. Ez az értelmezés ugyanis azzal a következménnyel járna, hogy még azt a kibocsátási műveletet is adó vagy illeték sújtaná, amelyet – mivel szükségszerűen újonnan kibocsátott értékpapírok megszerzésével jár – semmiféle, a tőkeilletéktől eltérő adó vagy illeték nem sújthatna e rendelkezés értelmében.

35 Ennek megfelelően az értékpapírok első megszerzését azok kibocsátása folyamán nem lehet a 69/335 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett „átruházásnak” tekinteni, és ezért az első megszerzést terhelő adó nem tartozhat az e rendelkezésben megállapított kivétel hatálya alá.

36 Továbbá az SDRT-hez hasonló illetéket nem lehet olyanak minősíteni, mint amelyet valójában a jövőbeli átruházásokra kell alkalmazni, mivel – amint arra a főtanácsnok is rámutat indítványának 38. pontjában – ezen illetéknek sem az alapja, sem pedig alanya nem határozható meg az ennek következtében csak feltételezett átruházásokhoz viszonyítva.

37 E megfontolások alapján megállapítható, hogy amennyiben az SDRT-hez hasonló illetéket olyan új értékpapírokra vetik ki, amelyeket tőkeemelés következtében állítanak elő, ezen illeték a 69/335 irányelv 11. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett adóztatásnak minősül, amelyet e rendelkezés tilt.

38 Következésképpen az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az irányelv 11. cikkének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló illeték kivetése az elszámolóház keretében történő részvénykibocsátásra.

A költségekről

39 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

Az 1985. június 10-ii 85/303/EGK tanácsi irányelvvel módosított, a tőkeemelést [helyesen: tőkefelhalmozást] terhelő közvetett adókról szóló, 1969. július 17-ii 69/335/EGK tanácsi irányelv 11. cikkének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló illeték kivetése az elszámolóház keretében történő részvénykibocsátásra.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: angol.